

30. IS HET WAAR DAT HET GOED KOMT?

Lezen: Romeinen 8:31-39

Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem die ons heeft liefgehad. (Rom. 8:37)

Het happy end van het boek Job maakt je blij. Je ziet de oude rechtvaardige, de littekens van zijn ramspoed nog op zijn gezicht, zitten aan een rijkgevolle tafel tussen zijn kinderen en kleinkinderen. De vrede bloeit, de rechtvaardige draagt vrucht, God ziet dat het goed is en wij zingen samen met Job Psalm 23:5b,6: 'U zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over. Ja, goedheid en goedertierenheid zullen mij volgen al de dagen van mijn leven. Ik zal in het huis van de HERE blijven tot in lengte van dagen.'

Maar als de laatste klanken wegsterven, is daar die vraag: komt het altijd goed? En we weten het antwoord maar al te goed: nee, lang niet altijd eindigen onze levensverhalen met een happy end. Veel mensen worstelen met deze vraag: is het wáár waar het in de Bijbel over gaat? En dus ook: is het waar dat het goed komt? Hebben we reden tot hoop? Of is het niet meer dan een sprookje, een bijbels 'en ze leefden nog lang en gelukkig'? Of je kijkt naar je eigen leven, met alles wat niet goed is gegaan en niet goed is gekomen, en je vraagt je af of dit alleen weggelegd is voor rechtvaardigen als Job, die in oprechtheid met God leven.

Nu we het boek Job hebben gelezen, zijn we hopelijk verlost van het idee dat als het ons slecht gaat, we dat hebben verdiend. Die simpele logica loopt stuk op onze menselijke beperktheid én gelukkig ook op Gods genade. Maar daarmee is de grote vraag of het met ons en met Gods schepping goed komt niet beantwoord.

Het happy end van Jobs levensverhaal wil de hoop dat het goed komt wel wekken en versterken. Vooral als je het boek Job binnen het geheel van Gods grote verhaal ziet. In het slot noemt God Job vier keer 'mijn dienaar'. Hij zegt dit niet zonder reden tegen de vrienden, die twijfelden aan Jobs oprechtheid. Dat God iemand zijn dienaar noemt, kom je niet vaak tegen in de Bijbel: alleen van Mozes, David en Job zegt God dat, en ook nog van die ene Dienaar van de HERE in de profetie van Jesaja. We geloven dat Jezus, de Zoon van God, die Dienaar is. Het is niet vanwege het verhaal van Gods dienaar Job, maar vanwege het leven en de dood van deze Dienaar van God bij uitstek, dat ik durf te zeggen: 'Ja, het komt goed.'

Het einde van Jezus zou je een Russisch en een Amerikaans einde tegelijk kunnen noemen. Hij was de Dienaar van God, die vernederd en gestript van alle menselijke waardigheid aan het kruis in de godverlaten duisternis de zonden van de wereld droeg. Anders dan Job ging Hij aan dat lijden ten onder. Maar zijn dood was niet het einde. In de morgenschemer van Pasen ontdekten een paar rouwende vrouwen dat zijn graf open en leeg was. Ze hoorden dat Hij was opgestaan en God zijn lot had omgekeerd, en met Hem het lot van de mensheid en de wereld. Hij die het volhield in de liefde voor ons – 'om niet', onvoorwaardelijk, wat de prijs ook zou zijn –, Hij stond op en Hij leeft. Niet voor zichzelf, maar voor velen om hen tot rechtvaardigen te maken en hen te laten delen in zijn opstanding en eeuwig leven. Niet Jobs happy end, maar Jezus'

wonderlijke einde, dat een nieuw begin bleek te zijn, is de grond van de hoop dat het goed komt.

'Alles komt goed' zeggen kan oppervlakkig of zelfs gevaarlijk zijn. Het kan lijken op een misplaatst optimisme, een onverwoestbare positiviteit die we als gelovigen nu eenmaal verplicht zijn uit te stralen. Of het kan een manier zijn om je kop in het zand te steken en je eigen verantwoordelijkheid en de ernst van je leven te ontlopen. Zo van: als God belooft dat alles goed komt, dan hoef ik me verder niet echt druk te maken. Zo goedkoop is de Bijbelse hoop niet: wie hoopt dat alles goed komt, is geroepen om nu al voor dat goede waarop je hoopt te leven – niet alleen voor jezelf, maar juist ook voor anderen en voor de aarde.

Hoop is een geschenk voor hen die, net als Job, het wagen met God vanaf het nulpunt en in het lijden en worstelen. Zoals Paulus, die in Romeinen 8 zijn onvergetelijke woorden van hoop en overwinning spreekt tegen de achtergrond van het lijden van de tegenwoordige tijd, het zuchten van de schepping en de volharding van het geloof. Hoop bloeit op als je ogen opengaan voor de liefde van God die in Jezus aan ons is geschonken – liefde 'om niet' voor mensen die zondaars zijn, liefde die zo ver en zo diep is gegaan en blijft gaan dat niets ons meer daarvan kan scheiden – zelfs het diepste lijden niet. Die liefde van God 'om niet' steekt in ons de liefde voor God 'om niet' aan. Hetzelfde 'om niet' dat Job door de beproeving en worsteling heen leerde. God liefhebben en dienen, niet om in de hemel te komen of om de straf te ontlopen. Niet om je eigen geluk zeker te stellen of om na een comfortabel leventje ook nog een verzekeringspolis voor het leven na de dood in je la te hebben liggen. Nee, gewoon omdat God goed is en omdat Hij het waard is om Hem lief te hebben, te kennen en te volgen. Wat het ook kost, hoe de weg ook loopt, welke avonturen

we ook zullen beleven en welke beproevingen ook ons deel zullen zijn. Al gaat het door de dood heen. Als je het met Hem waagt, zul je net als Job horen dat het goed komt.

Dat hoorde ook Juliana van Norwich, een wonderlijke middeleeuwse heilige. Juliana leefde als kluizenares einde veertiende, begin vijftiende eeuw in Engeland. Het was de tijd van de pestepidemie en veel geweld in Engeland. Op haar dertigste werd ze ernstig ziek, en op haar ziekbed, waarvan ze dacht dat het haar sterfbed zou worden, ontving ze een aantal visioenen van de lijdende Christus, die ze nadat ze van de ziekte herstelde, heeft opgeschreven. In een van die visioenen is ze diep verdrietig over het kwaad dat de wereld teistert en vraagt ze zich af waarom dat er toch is. Als het kwaad er niet was geweest, dan was er niet zo veel lijden en hadden we geen last van de kracht die ons mensen steeds van God en zijn liefde probeert weg te trekken. Maar dan verschijnt Christus aan haar in het visioen en zegt: 'Alles zal goed komen, alles zal goed komen, alle dingen zullen helemaal goed komen.' Alles komt helemaal goed!

Dat is geen Russisch en geen Amerikaans einde, maar een Goddelijk einde. Dwars door alles heen, door het lijden, door de strijd, door de oordelen heen, zal Gods liefde overwinnen en zal God alles en in allen zijn. Dat is de belofte die hoop wekt voor de Jobs op hun ashoop én aan de tafel van overvloed, voor de Juliana's op hun ziekbed in tijden van chaos en geweld en voor ieder die zoekt naar een liefde die het leven en onszelf aankan en zich overgeeft aan de genadige, onweerstaanbare liefde van God – 'om niet'.

**Verwerkingsvraag: 'Alles zal goed komen', geloof jij dat?
Wat betekent dat concreet voor je leven hier en nu?**

